Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26059
Copyright: Admont, Benediktinerstift

in maculata mundicia &c. Ad cui delesp̃cionis
intelligencias vidē quid sit mundicia. Mun
dicia ē puritas omnem excludēs immundicia
& abhorrens. Sic autē ē duplex in mundicia ge
neraliter distinguendo. s. corporis & animē. Sta ē
etiā duplex mundicia. vidz. cordis & aīe. In mū
dicia q̃ cordis ponitur in eis q̃ cor mundat & detur
pant. Sta ut alienus sensus ea ad iudendū
abhorreat & tractandū. que q̃ duo. s. omnis
corporis & macula l defectus membrorū. In mūdi
cia ānime ponitur in eis que ipsam vitiat &
deturpat. quīū ad intellectū q̃ q̃ duo. s. errore
ignorancia l quīū ad affectū q̃ q̃ duo. s.
concupiscencia in virtute concupiscibili. & malicia
in virtute irascibili. Mundicia q̃ cordis ē
carere macula & vitio. l defectū in mēbris. Illū
dicia cordis ē ē purgatam in affectū a con
cupiscencia & malicia. & illuminatā in intellectū
ab errore & ignorancia. Vt affectū velut & d
sideret bonum. repugnante concupiscencia l
malicia & intellectū videat & intelligat bonum
nō obstante nec obstante errore l ignorā
cia. qui in sūma dicit. Cum puto l sedūs
aīe ab polica mundicie purus. Ponitur gnāliter
in duobus. s. in oculis & corde. & p oculis ostū
dicia ipsius ponitur in duobus. Vnde in sapiēcia &
virtute. Vnde recte d. Glo. sup id. Math. v.
Beati mundo corde. quīū ipsi deū videbūt. &c. Qui
mūdi cordis q̃ quos nō arguit propria pcōdia
&c. Hec cōmū ē quīū ad mūdicīā affectū
a concupiscencia & malicia. & quīū ad mun
dicīam intellectus p fide & cognicōem dei ab er
rore & ignorancia. Quia ad id deū requi
runtur ista duo oculi. vidz oculus affectū
que opz ē purgatū a sordibus. & oculus intel
lectus que opz ē illuminatū ab erroribus.
Mundicia igitur q̃ ē sanctas secōm Dyo
nisiū nihil aliud videtur importare in sua
significacōe principali. quīū puritatē abi
puritate elongatā & separatā sicē in sanctis an
gelis & animabus beatis. l puritate simplicitā
ex se ipsa nulla impuritate permixta. qualē
solo deo. & hī puritas sui mūdicia. & illa sanctas
secōm quā ipse deus dicitur sanctus sanctorū. vt dic.
Dyonisius. d dīnis nōmibus capto xij. Nō
me autē illud d q̃ hic d. & secūm nōm ei. &c.
nō ē aliud nisi hī nomē dīnis. qs. xliij. Ego dīnus
hec nomen meū &c. de quo primo simulsit
incipiendo. Magnificat aīa mea dīnm. &
hec nomen deus d quo sibi nomē. & exultauit
spīus meus in deo. & hec nomen salutare in quo
delusit dicens. Salutari meo &c. Hec au
tem tria nōmia dīnus deus salutare. licet sint diuisa
quo ad nōcē & modū significandi. s. tū omnī
nomē. quo ad ipsīn significatū. & ipsi hī recte
dicit. & secūm nomē eius. & nō dicit. & sanctū
nomīa eius. sicē ecca dic. Ingrie. Quicq̃ aut alioq̃ nominū & omnibus simil recte ad
butur sanctas vt dicatur sanctus dīnus. Sanctus
deus. Sanctum salutare. Cum sciendū q̃ p̃ pecat
dissimilem Dyonisij. q̃ dicit q̃ sanctas ē ab
omni immūdicia. in puritate libā & pfecta & im
maculata mūdicia &c. Tres q̃ dicōes san
ctitatis q̃z prima ē. Nullius seruitutis subiecto
q̃ imutat in eo q̃ dicit. Liba vere cui sanctus ē
vere liber nulli subiectus. ij. Cor. iij. Vbi spī
dīni ibi libertas. q̃ pienque quelt deo sui dīno
dīnio. Libertas autē ē ē sui iuris & sue vo
luntatis. q̃ sūme ē ipse deus. Job. xij. Omnis ē
q̃ bonū ē oculis eius faciat. q̃ secōm philōn
libertas ē unūē ad se ipsīn nō ad alīū. Secū
ē vilis dīna eo q̃ insinuat in eo q̃ dicit. Pfecta
cōcī sanctus pfecē dīnatur sibi ipsi & oīb̄z suis
motibus & affectionibus. & p dīnis aliis omnibus.
Seneca. Si vis omnib̄ aliis ipare primo ipa
tibi ipsi. Proverb. xvi. Vir qui dīnat animo
suo melior ē expugnatore cōbul. Vilis autē
dīnacio sūme quemq̃ dīno dīnio. & cui dīna

+ prisc. Aliq̃ in noibz